

de fejl ved behandling af en sag og denne fejl har afstedkommet et økonomisk tab for borgeren. Hvis en myndighed eksempelvis ved en fejl måtte have undladt at foretage partshøring og dette fører til, at en borger ikke tildeles den sociale ydelse, vedkommende ville have krav på, kan der altså blive tale om et erstatningsansvar for det offentlige.

Jeg indledte med at sige, at regeringen er fuldstændig enig i, at det skal have mærkbare konsekvenser for offentlige myndigheder, såfremt de eksempelvis overtræder reglerne om partshøring. Jeg synes også, jeg i dag med min besvarelse har demonstreret, at dette i høj grad også er tilfældet i dag på de områder, som beslutningsforslaget beskæftiger sig med.

Alt i alt må man sige, at der findes en vifte af muligheder for at få rettet op på tingene, hvis en myndighed har begået fejl. Der er derfor efter regeringens opfattelse ikke behov for at indføre en ordning som den, forslagsstillerne lægger op til.

Jeg har i øvrigt også lidt svært ved at se, at en indførelse af en bod, som skulle betales til borgeren i tilfælde, hvor der var begået fejl fra myndighedernes side, ville være egnet til reelt at styrke den enkelte borgers retssikkerhed. Afgørende for borgerens reelle retssikkerhed må vel være, at der bliver truffet korrekte afgørelser, og det er jo det, som de nævnte muligheder for f.eks. klage eller genoptagelse skal sikre.

Forslagsstillerne peger ganske vist på, at en ordning med betaling af bod kendes fra loven om ansættelsesbeviser, hvor en tilsidesættelse af reglerne kan føre til en pålæggelse af bod. Denne ordning er imidlertid knyttet til de særlige forhold på arbejdsmarkedet og tilsigter at være en parallel til det bodssystem, der gælder ved overenskomstovertrædelser inden for det fagretlige system. Jeg mener derfor ikke, at denne ordning kan anvendes som inspiration ved fastlæggelsen af, hvad der skal være reaktionen, hvis offentlige myndigheder begår fejl som led i deres sagsbehandling.

Sammenfattende kan jeg sige, at regeringen altså ikke kan støtte beslutningsforslaget, men vi er naturligvis enige i grundtanken om, at det skal have konsekvenser for offentlige myndigheder at overtræde reglerne om eksempelvis partshøring og klagevejledning. Som jeg nævnte før, giver reglerne, som de er udformet i dag, fuldt ud mulighed for, at borgerne på forskellig måde kan få oprejsning, hvis en offentlig myndighed begår fejl i sagsbehandlingen.

Kl. 14.10

Samlet set kan man sige, at selv om vi egentlig på mange måder er enige med forslagsstillerne i det, der kan være målet på nogle strækninger, er vi ikke enige om, at det her er midlet til at nå det. Men jeg synes da bestemt, at vi under udvalgsbehandlingen skal drøfte de problemstillinger, der bliver lagt op, og så vil jeg også gerne medvirke til at klargøre, hvordan regelsættet og klagemulighederne er på de forskellige områder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig selvfølgelig, at ministeren siger, at der skal være nogle konsekvenser, men så synes jeg ligesom, det forsvinder lidt ud i den blå luft. Regeringen har snakket meget om noget for noget på det seneste, men når ministeren så skal redegøre for, hvad det er for konsekvenser, der er i dag, når myndighederne overtræder loven, så går ministeren over til at tale om klageadgang, og at hvis der er truffet en forkert afgørelse, så kan afgørelsen gøres om. Men det er jo ikke det samme.

Det, forslaget her sigter på at ramme, er, når myndighederne begår lovovertrædelser. Det er jo ikke sikkert, at lovovertrædelser fører til en forkert afgørelse, der så kan omgøres af klageorganet. Der er jo masser af eksempler på, at klageorganerne ser, at der ikke har været partshøring, at der ikke er givet den fornødne klagevejledning, eller at der er andre lovregler, der er overtrådt, men at klageorganet tror, at resultatet ville have været det samme, og derfor fastholder afgørelsen.

Det, der er forslaget her, er jo, at det skal have en konsekvens, at noget for noget ikke kun skal gælde for borgerne, men også for myndighederne, og det undrer mig lidt, at en regering, der går så varmt ind for noget for noget, ikke mener, at det skal gælde, når myndighederne begår lovovertrædelser.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg må sige til fru Line Barfod, at så har fru Line Barfod da i hvert fald overhovedet ikke fået fat i, hvad noget for noget drejer sig om.

Noget for noget er jo først og fremmest at belønne de borgere og de virksomheder, som går foran med et godt eksempel, som passer deres ting. Det kan betyde, at de undgår at få de gebyrer og kontrolbesøg, som andre er pålagt, fordi